

1124

**časopis
ZŠ Budatínska**

Zelenou o nás

str. 4 - 5

**Stretnutie s
Tomáškom**

str. 10 - 11

Anketa o láske

str. 14 - 15

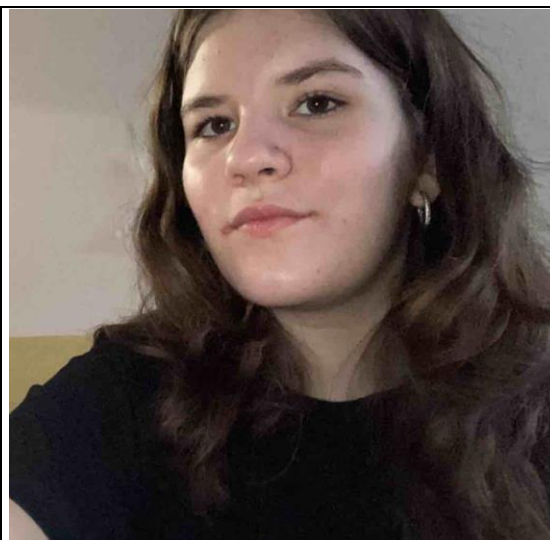
**Zákutia
ľudskej
duše**

Milí kamaráti, čitatelia!

Začína jar, kvitnutie kvetov, teplo a pomaly, ale isto sa blíži aj koniec školského roka. S týmto obdobím prichádza aj nové číslo časopisu. Ak si nájdete čas, (čo by ste mali,) môžete tu nájsť hneď na začiatku interview s pani učiteľkou Sotákovou, anketu o tom, ako naši žiaci strávili Valentína a čo pre nich znamená láska. Je to fakt na zamyslenie, každý ju vníma inak. Samozrejme, máme tu aj reportáže a články. Napríklad reportáž o tom, ako sme sa s mojou kamarátkou a pani učiteľkou vydali do nemocnice na Kramároch, aby sme sa stretli s malým chlapčekom, ktorý vďaka transplantácii kostnej drene prekonal rakovinu. Keď sme tam boli, mali sme príležitosť spraviť s jeho maminkou interview a mali sme ukážku celého oddelenia a všetko podrobne vysvetlené. Chcela by som spomenúť aj novú rubriku Zákutia ľudskej duše, v ktorej bude prinášať užitočné rady naša školská psychologička Barbora Korbeľová. Budeme radi, ak aj Vy prídete s otázkami alebo nápadmi tém, ktoré máte na srdci. A ak sa dočítate až na koniec, môžete si prečítať aj recenzie na knihy. A ako vždy dúfam, že toto číslo časopisu Vás nesklame a každý si tu niečo nájde a inšpiruje sa. Prajem príjemné čítanie.

Vaša Olívia

Olívia Krumplíková

Šéfredaktorka:

Olívia Krumplíková

Zástupkyňa šéfredaktorky:

Natália Kotvasová

Redakčná rada:

Zuzana Moťovská

Michaela Vinczeová

Laura Kosnáčová

Daniel Dehelán

Tatiana Kohautová

Ilustrácie do rubriky Naša tvorba:

Lukáš Filo

Pedagogická podpora:

Zuzana Šinkovicová

Vydáva:

Základná škola Budatínska 61

851 06 Bratislava

Školský rok 2023/2024, 11. číslo

marec 2023

Občasník

4. ročník

INTERVIEW S MICHAELOU SOTÁKOVOU

Učíte dejepis, vždy vás zaujímala história ľudstva?
Ako ste sa k učeniu dejepisu dostali?

Áno, história ma bavila už od ZŠ. Bolo to aj kvôli mojej pani učiteľke, ktorá veľmi pútavo rozprávala o dejinách. Vyštudovala som históriu (vedecký smer) na Trnavskej univerzite. Vybrala som si tento smer ešte predtým ako som vedela resp. rozmýšľala o tom, že by som raz učila. Už počas VŠ som robila animátorku v letných táboroch, kde som zistila, že práca s deťmi ma baví.

Máte nejaké koníčky, ktorým sa venujete mimo školy?

Mám veľmi rada čítanie kníh a cestovanie, rada spoznávam nové krajiny, ich kultúru, históriu a samozrejme aj jedlo.

Čo máte na našej škole najradšej? Páči sa mi, že naša škola je plná života, stále sa tu niečo deje. Niekedy sa v nej cítim ako vo včelom úle.

Ak máte, aké je vaše heslo alebo motto ktorým sa riadite každý deň?

V každom človeku je niečo dobré.

Baví vás umenie? Aké?

Mám rada výtvarné umenie. Páčia sa mi diela Albína Brunovského a Kataríny Vávrovej.

Čo je pre vás najlepšie na učení?

Na učení mám najradšej to nadšenie u detí, keď ich téma zaujala, keď sú aktívny a stále sa pýtajú.

Máte nejaké obľúbené jedlo?

Mám veľmi rada thajskú kuchyňu. V Thajsku som absolvovala aj kurz varenia. 😊

Čo vám vždy zdvihne náladu?

Úsmev.

Podľa žiakov sa v móde vyznáte, ako by ste opísali svoj štýl?

Mám rada pohodlné oblečenie. Je to taký športovo elegantný štýl.

Aký je váš obľúbený deň v týždni a prečo?

Môj ideálny deň:

Spať do 9:00, potom ísť na brunch s kamarátkami. Poprechádzať sa do prírody alebo po meste. A večer ísť za kultúrou, divadlo alebo koncert.

Keby ste mohli odcestovať hocikam, kam by ste išli a prečo?

Rada by som raz išla do Rio de Janeiro.

Čo by ste nám chceli odkázať na záver?

Dôverujte v seba a svoje schopnosti, buďte si vedomí vlastnej hodnoty. Majte sa radi aj so svojimi chybami.

Ďakujem veľmi pekne za rozhovor 😊

Pripravila: Olívia Krumplíková

Foto: archív pani učiteľky

STRETNUTIE S TOMÁŠKOM

Dňa 13.12. sme dve siedmačky, Zuzanka a Olivka :), spolu s pani učiteľkou Šinkovicovou navštívili onkologické oddelenie na Kramároch, aby sme sa stretli s malým Tomáškom a s jeho maminkou a odovzdali im peniažky z mikulášskych trhov. Predtým, ako sme vošli na oddelenie, sme si museli dať respirátor, aby sme nenakazili pacientov. Keď sme prišli, privítala nás milá pani primárka. O chvíľu prišla ďalšia pani doktorka a porozprávala nám, ako to všetko na

oddelení funguje a ukázala nám časť oddelenia. Niekde sme ísť nemohli, tam bola sterilná časť. Vedeli ste, že darca kostnej drene nemusí mať rovnakú krvnú skupinu? My nie. Na chvíľu sa k nám pridala ešte jeden lekár. Spomínal, aký veľký pokrok spravilo

zdravotníctvo od roku 1995. (Tak dlho tam vraj pracuje.) Bolo to zaujímavé počúvať. Po obhliadke sme sa stretli s malým Tomáškom. Nechcel s nami komunikovať, lebo sa hanbil, ale jeho maminka nám srdečne poďakovala a porozprávala sa s nami. Hovorila, aké to bolo ťažké, keď mal Tomáško rakovinu a aké to bolo ťažké aj pre ostatných členov rodiny, hlavne pre jeho sestru Terezku, ktorá sa s ním nemohla dlhý čas stretávať, nakoľko bol covid a vtedy na oddelenie nepúšťali deti. Tomáško mal leukémiu, ale našťastie, úspešne absolvoval transplantáciu kostnej drene a pani primárka verí, že už bude zdravý ako rybička. Keď prišiel s maminkou domov z nemocnice, všetci z rodiny sa veľmi potešili. Stretnutie v nemocnici bol veľmi pekný zážitok, pretože sme sa stretli s múdrymi a veľmi príjemnými ľuďmi.

Tomášková maminka bola ochotná spraviť s nami interview namiesto Tomáška (keďže sa schoval medzi hračky).

Aké je tvoje najobľúbenejšie jedlo? Zemiaky na kyslo, lebo mal diétu po transplantácii a ostatné jedlá mu robili zle.

Aká ja tvoja najobľúbenejšia rozprávka? Padinkton.

Keby si si mohol vybrať, akým hrdinom by si chcel byť? Prečo? Superman, lebo je empatický a rád pomáha.

Máš súrodencov? Áno, jednu sestru Terezku, má 9 rokov.

Aká je tvoja obľúbená farba? Nemá obľúbenú farbu, nakoľko sa ich ešte len učí.

Aké/ú máš obľúbené/ú zeleninu ovocie? Brokolicu, hahahahahahahahahahahahahahaha, a z ovocia banány.

Čím by si chcel byť, keď

vyrastieš? Nemá vysnívané povolanie, ale všetci mu hovoria, že bude lekár, lebo sa veľmi rád hrá s hadičkami, injekčnými striekačkami.

Rád počúvaš rozprávky, keď Ti ich rodičia čítajú alebo ich radšej pozeráš? Radšej má čítanie, lebo majú zakázanú televíziu.

Ďakujeme za rozhovor mamičke malého Tomáška.

Pripravili: Zuzana Moťovská a Olívia Krumplíková, 7. A

Foto: archív redakcie a Tomáškovej rodiny.

SLOVENSKÉ NÁRODNÉ MÚZEUM

Po polročnom vysvedčení sme sa s všetci piataci vybrali do Prírodovedného múzea. Keď vstúpite do tohto múzea, uvidíte exponáty, ktoré sa zachovali a vďaka nim spoznávame históriu. Napr. mamuta, pračloveka, dinosaury. Najviac sa mi páčila miestnosť „človek v minulosti“. Bola tam múmia, lebky, imitácia malinkej jaskyne, v akej býval človek v praveku. Ak by vás neoslovili tieto exponáty, je tam aj mini kino alebo zbierka kameňov.

Pri vstupe určite uvidíte obchod so suvenírmi, s kameňmi... Určite to tam musíte navštíviť. Nikdy na to miesto nezabudnete.

Pripravil: Boris Kvaššay, 5. B

Foto: archív redakcie

EXKURZIA DO NITRY A OPOŇÍC

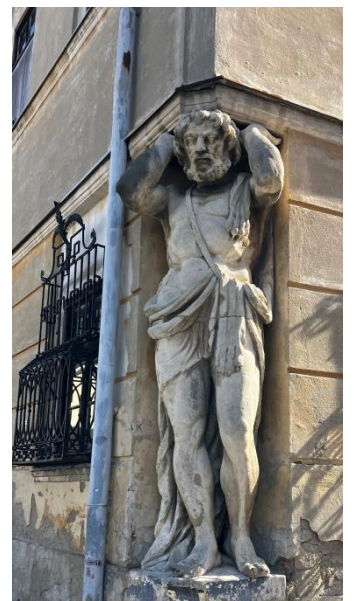
Dňa 26.3 2024 sa žiaci tried 5. D a 5. B zúčastnili výletu do Nitry.

Žiaci dostali od pani sprievodkyne doplňovací kvíz o Nitre, v ktorom mali vyriešiť úlohy a zistiť, kde sa nachádza poklad. Ako prvú navštívili sochu kniežaťa Pribinu, ktorá bola veľkolepá.

Druhá zastávka bola pri soche Corgoňa. Bol to udatný hradný kováč, ktorý zastrašil Turkov svojou veľkosťou a silou. Preto ako úctu k nemu postavili sochu, ktorá podopiera budovu jeho silou.

Ďalšia zástavka bolo múzeum. Boli tam rôzne staré listiny a artefakty. Na dolnom poschodí boli veci vyrobené zo striebra a zlata ako sú napríklad truhlice alebo biskupské barly. Obidve triedy boli ohúrené ligotavými vecami. Boli ozdobené vzácnymi kameňmi. Z kvízu zistili aj to, že sa tam niekde nachádza poklad. Čoskoro ho aj našli.

Poklad síce neboli rubíny ani zlato, no tak či tak to bol skvelý zážitok a poklad bol: jablko s čokoládovými mincami 😊

Predposlednou zastávkou bol hrad. Je pekný zvonku aj z vnútra. Pri hrade sa nachádza kostol v barokovom štýle. Barokový štýl je bohato zdobený ako obrazmi, tak aj maľbami na strope či inšími ozdobami. Vráťme sa ale k hradu. Výhľad z hradu je úžasný, ako keď si po dvadsiatich minútach chodenia po schodoch konečne sadnete. Pozor! Pozor! Keď na hradnej veži fučí, môže sa vám dostať prach do očí aj uší.

Nakoniec sme výlet ukončili návštevou knižnice, ale nie len tak obyčajnej. A nie v Nitre. Zašli sme až do Oponíc. Apponyiho knižnica uchováva knihy staršie rukou napísané alebo vytlačené v rokoch 1519 - 1940. Boli tam exponáty od kníh panovníkov až po starý fotoaparát a fotografie známych ľudí. Knižnica uschováva viac než sedemnášť tisíc kníh v dvanástich jazykoch. Jednu aj v arabčine. Ale v slovenskom ani českom jazyku tam žiadna nebola. Zaujímavosťou bol ešte biliardový stôl, na ktorom vraj tancovala slávna americká speváčka.

Nitra je krásne mesto s kopou pamiatok a zaujímavých miest. Aj kaštieľ v Oponiciach má svoje čaro. Všetkým sa nám výlet páčil. Už sa tešíme na ďalší.

Pripravila: Tatiana Kohautová, 5. D

Foto: archív redakcie

Krátke správy

Úspechy našich žiakov

V okresnom kole Olympiády zo slovenského jazyka získala **Viktória Habarová** z 9.C výborné 2. miesto.

Krátko po jarných prázdninách sa uskutočnilo **okresné kolo prednesovej súťaže Hviezdoslavov Kubín**, odkiaľ si naši žiaci priniesli nové skúsenosti a výborné výsledky. **Lukáš Nádaský z 3. A** súťažil s poéziou a **Emma Varešinská zo 4. C** s prózou. Obaja získali 3. miesto.

V okresnom kole súťaže v prednese povestí **Šaliansky Matko** sa **Sára Urbanovičová** zo 7. A umiestnila na 3. mieste.

Paulínka Esterková z 5. A prevalcovala konkurenciu v **okresnom kole anglickej olympiády**, keď v okresnom kole porazila všetkých súperov. Piatakov, šiestakov a siedmakov. Získala skvelé 1. miesto.

Všetkým víťazom srdečne blahoželáme!

Štvrtáci v zákutiach domu kultúry

22. februára žiaci 4. A spolu s pánom učiteľom Leličom navštívili Dom kultúry Lúky. Pre deti bola naplánovaná krátka prednáška o kultúrnom dome, histórii kinematografie a divadla. Deti sa pozreli na miesta,

kde sa obyčajní návštevníci nedostanú. Videli zákulisie a iné zákutia domu kultúry. Dozvedeli sa aj o iných profesiách. Na záver si deti užili kultúrny zážitok v podobe kina. Výber filmu bol však prekvapením od pána učiteľa, ktorý chcel spraviť radosť svojej triede. Žiakom sa povedalo, že Dom kultúry Lúky bude premietiť film Vynálezca, no napokon bol deťom premietaný film Wonka, ktorý chceli deti veľmi vidieť.

Prpravila: Zuzana Moťovská, 7. A. Foto: archív 4. A

ANKETA O LÁSKE

Ako už býva na našej škole zvykom, na Valentína

môže každý vo valentínskom boxe nechať milý odkaz pre osobu, ktorú má rád. Záujem o valentínsku

poštu bol veľmi veľký. Tentokrát sme o láske spravili aj anketu. Odpovedali ste na nasledovné otázky:

1. Čo pre teba znamená slovo LÁSKA?
2. Kto je človek, ktorého miluješ a prečo?
3. Ako si oslávil deň lásky?
4. Kto bol svätý Valentín?

Emma Prekoppová, 8. A

1. Láska pre mňa znamená pocit, pri ktorom cítim, že ma má niekto rád.
2. Mám rada kamarátku, lebo si rozumieme. Máme veľa spoločných vecí a má ma rada. S ňou nikdy nie som smutná.
3. Bola som doma a pozerala som filmy so sesternicou.
4. Mních.

pomáhajú a dávajú mi veľa lásky.

3. Objímaním každého, koho mám rada.
4. Kňaz, robil svadby, aj keď to bolo zakázané.

Sára Urbanovičová, 7. A

1. Niečo, čo si ľudia medzi sebou navzájom vymieňajú.
2. Moji rodičia, pretože mi vždy

Nina Vencúriková, 7. C

1. Je to, keď ťa niekto ľúbi celým srdcom a nepodviedol by ťa ani neopustil.
2. Milujem svojich kamarátov, lebo sú ku mne milí a pomôžu, keď môžu.
3. Valentín som strávila s kamarátkami a vyrobila som im mikiny s otláčkami mojej pusu.
4. Podporoval lásku.

Lívia Horňáková, 9. A

1. Pocit domova, bezpečie. Znamená to pre mňa veľa vecí,

- asi sa to nedá opísať pár vetami.
2. Môj frajer, pretože pri mne stojí, aj keď mi je najhoršie, pomáhame si navzájom. Je moje jediné šťastie. Vždy, keď som s ním, mi na chvíľku utíchne hlava, mám pocit, že je jediný, kto ma chápe.
 3. S mojím frajerom, dali sme si darček, pozerali sme film.
 4. Nevieam.

Sára Prokopecová, 7. A

1. Láska je pre mňa niečo krásne a nežné. Láska znamená veľmi veľa. Aj dobré, aj zlé. Je to časť života, ktorú každý raz zažije. Láska často veľmi bolí. Pre lásku ľudia často veľmi trpia a ubližujú si. Pre mňa láska znamená lojalnosť, dôveru, hádky. Láska je kúsok deja v živote, ktorý niekedy vydrží do konca života, inokedy to, žiaľ, nevyjde. Moja láska bola veľmi bolestivá a nebola som šťastná, skôr som sa iba trápila. V dobrom závidím tým, ktorým láska vydržala celý život a obaja boli vo vzťahu šťastní. Láska je veľmi krásna, ale aj ťažká a niekedy veľmi smutná.
2. ...

3. Bola som s najlepšou kamarátkou.
4. Sobášil ľudí, aj keď nemohol.

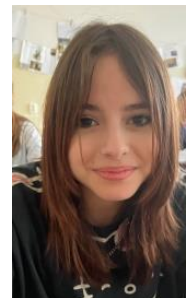
Juraj Paduch, 7. C

1. Reakcia citu voči niekomu / niečomu.
2. Rodičov, lebo sa o mňa starajú a ľúbia ma.
3. Posielal som „Valentínky“ a zjedol som čokoládu.
4. Človek, ktorý miloval všetkých ľudí.

Eva Čechová, 7. B

1. Šťastie, bolesť, sklamanie.
2. To je tajné. Znamená pre mňa všetko.
3. Ako normálny deň.
4. Bol to rímsky kňaz, ktorý napriek cisárovmu zákazu tajne sobášil zamilované páry.

Nina Harbistová, 9. B

1. Láska k rodine, zvieratám, keď niekoho alebo niečo mám rada.
2. Moja mamina. Dáva mi peniaze.
3. Bola som vo fitku.
4. Rímsky kňaz.

Anketu pripravila: Natália Kotvasová, 7. A
Foto: archív redakcie

Na ceste za umením – v SNG

V utorok 23.1.2024 sa naša trieda vybrala do Slovenskej národnej galérie. Milo nás tam privítali. Odložili sme si bundy a nasledovali sme pani sprievodkyne. Vyšli sme po schodoch do miestnosti s peknými obrazmi. Jeden z nich sa mi veľmi páčil. Volal sa Dúha. Na obraze nám ukázali, že veci, ktoré sa na ňom

nachádzajú ďalej, sú rozmazanejšie a veci, ktoré sú bližšie, vyzerajú viac detailné. Na obraze boli vpredu nakreslené kvety a pole a vzadu boli nakreslené hory a malá dedinka. Neskôr nám dali malé okienka z papiera, cez ktoré sme videli rozmazane. Jedna pani sprievodkyňa sa od nás vzdialila a my sme mali pozorovať, ako je čím ďalej, tým viac rozmazaná. Potom sme si išli pozrieť ďalší obraz. Tiež bol pekný, ale bol iný. Boli na ňom zeleno-červené

stromy, ľudia, ale aj domy a ďalšie veci. Obidva obrazy boli zaujímavé a mne sa veľmi páčili. Napokon sme si pozreli ešte jeden obraz. Bol to obraz, kde bola pani pri mori. Viac si z neho nepamätám, bol tiež pekný, ale predchádzajúce dva sa mi páčili viac. Keď sme si dopozerali obrazy, pani sprievodkyne nás rozdelili do skupín. Bola som so štyrmi spolužiakmi. Mali sme si vybrať šesť papierikov. Boli na nich tri podstatné a tri prídavné mená. Poskladali sme slovné spojenia „strieborný kocúr“, „ohnivý les“ a „zlatá jaskyňa“ a zapísali sme si ich na papier. Potom nás odvedli do ateliéru. Ďalšia pani sprievodkyňa

nám vysvetlila, že slovné spojenia namaľujeme v perspektíve. Rozdali nám zástery. Pred sebou sme mali spoločnú paletu s vodou a papier, ktorý sme si mali rozdeliť ceruzkou na tri časti.

Do nádoby, v ktorej bola voda, sme mali dať dve kvapky tušu a nakresliť slovné spojenie, ktoré sme si predtým napísali. Prvého sme namaľovali „strieborného kocúra“ do prvej časti papiera. Do druhej časti papiera sme namaľovali

„ohnivý les“, ale už sme pridali do nádoby ďalšie dve kvapky tušu. Do zvyšnej časti papiera sme mali namaľovať posledné slovné spojenie priamo tušom z fľaštičky. Keď už bolo všetko hotové, dorobili sme pozadie. Ja som si vybrala modré. Na spodku papiera bolo pozadie tmavšie, na vrchu svetlejšie. Hotové obrazy sme si odfotili.

Rozlúčili sme sa s pani sprievodkyňami a išli sme naspäť do školy, kde sme si naše malé diela zavesili na nástenku. V galérii sa mi

veľmi páčilo, ako program, tak aj obrazy. Rada tam pôjdem aj nabudúce.

Pripravila: Michaela Vinczeová, 5. B
Foto: archív redakcie

ZÁKUTIA ĽUDSKEJ DUŠE

Práve sa zoznamujete s novou rubrikou v našom časopise, v ktorej na Vaše otázky bude odpovedať naša **školská psychologička Barbara Korbellová**. Návrhy otázok alebo tém, ktoré vašu dušu trápia, môžete pani psychologičke priniesť i vy.

V škole píšeme písomku, deň predtým viem učivo naspamäť, lenže pred písomkou sa vždy vystresujem, zabudnem učivo a pokazím písomku. Ako sa mám upokojiť?

Určite by sa väčšine detí páčilo, keby v škole žiadne písomky neboli. Písomky a skúšanie však majú svoj dôvod. Ruku na srdce, koľkí z vás by sa učili, keby nebolo žiadnych písomiiek a skúšania?

Je to teda taký jemný donucovací prostriedok, aby sa deti danú látku naučili. Ale čo so stresom z písomiiek a skúšania?

Istá miera stresu môže byť prospešná. Vďaka stresu sa vieme nakopnúť do akcie, dokážeme brať vec vážne a sme vyburcovaní ku snahe. Športovci a umelci sa aj vďaka miernemu stresu vedia vybičovať k lepšiemu výkonu, stres z konkrétneho termínu zas vedie ľudí v rôznych zamestnaniach, aby napli svoje sily a prácu dokončili. Opakujem, toto sa týka toho normálneho, mierneho stresu.

Nepříjemné ale je, keď tento stres presiahne bežnú hranicu, a stáva sa nadmerným. Vtedy to má na nás opačný účinok, namiesto toho, aby nás to nakoplo, tento nadmerný stres a strach nás dokáže priam ochromiť. Môže sa to prejaviť aj pokazenou písomkou a čo je horšie, tento nadmerný stres a strach môže mať neskôr dopad aj na naše zdravie. Určite viacerí z nás sme zažili, keď nás zo silného stresu bolela hlava, alebo bruško, alebo sme rýchlejšie chytli nejakú virózu. Taktiež sa nám horšie zaspávalo, alebo sme mali menšiu chuť do jedla.

Ako sa teda upokojiť a nenechať sa prevalcovať silným stresom z písomky?

Na toto asi neexistuje jednoznačná odpoveď. Každý sme iný, každému z nás pomáha niečo iné. Samozrejme je dôležité aj to, ako sa pripravujeme na písomku, ako sa učíme. Asi najhorší možný spôsob učenia sa je, keď si čítame látku bez toho, aby sme sa na ňu sústredili alebo sa učíme veci naspamäť bez toho, aby sme im rozumeli. Žiaľ, pre mnohé deti je práve toto ich častý spôsob učenia sa. Predstavte si, že čítate nejakú knižku alebo pozeráte film a kamarátka sa vás opýta, o čom bol dej knihy (filmu). Predpokladám, že sa to nemusíte pred tým učiť alebo knihu opakovane čítať, stačilo, že ste sa pri čítaní alebo pozeraní filmu sústredili, že vás ten dej zaujal a hneď ho viete kamarátke povedať. Skúste nejako takto pristupovať aj k učeniu. Akoby ste čítali zaujímavú knihu. Ak danej látke nerozumiete, môžete použiť internet a nájsť si zaujímavé video alebo obrázky, ktoré vám tú látku lepšie objasnia. Taktiež pomáha, keď si ráno pred písomkou učivo ešte raz prečítate, aby ste si pripomenuli, čo ste sa naučili.

A keď napriek príprave aj dobrému naučeniu sa strach a silný stres pretrváva? Mne osobne, keď mám z niečoho obavy a strach, pomáha, keď si predstavím, čo najhoršie by sa mohlo stať a skúsím sa s tým najhorším nejako vyrovnáť. Tým pádom sa upokojím a v pokoji môžem pracovať na tom, aby to dopadlo čo najlepšie. Čo najhoršie by sa teda mohlo stať, keď pokazím písomku? Budem sa musieť znova učiť, aby som si ju opravila. Možno moji rodičia budú sklamaní. Ale to je asi tak všetko, nič horšie sa mi nestane. A keď sa na to skúsime pozrieť takto, možno príde upokojenie a písomku napíšeme dobre. Toto hovorím ako príklad, čo pomáha mne. Niekomu možno pomôže k upokojeniu niečo iné. Porozprávať sa predtým s kamarátkou, vypočuť si povzbudenie od rodičov.... každý si musí nájsť ten svoj spôsob, ktorý mu sedí.

V každom prípade, k celkovej duševnej pohode napomáha aj zdravý životný štýl. Zdravá strava, dobrý spánok, pohyb na čerstvom vzduchu, vychádzky do prírody, rozvíjanie záľub, priateľstiev, robenie vecí, ktoré nám prinášajú radosť. A aj o tom vlastne život je.

Ďakujeme za odpoveď!

Rubriku pripravil: Daniel Dehelán 7.A

Naši knihožrúti Vám odporúčajú

Ernest Hemingway – Starec a more

Prvýkrát som sa s touto knihou stretla v dedovej knižnici. Vtedy som ale bola malá a pozerala som si len obrázky. Boli neobvyklé. Čierne až strašidelné. Druhýkrát som si to mohla aj prečítať. Začalo to starcom, 82 dní sa snažil chytiť rybu, ale nikdy žiadnu nechytil. Ale nevzdal sa. Každý deň chodil na more. V knihe sú popísané jeho pocity, bolesť a motivácia. Pre niekoho to bola určite veľká inšpirácia. Ja som to najviac prežívala, keď bol v búrke na mori, na pleciach mal laná, ktoré sa mu zarývali hlboko do kože, ťahal nimi a snažil sa udržať veľkú rybu. Pani učiteľka nám povedala, aby sme pri čítaní sem-tam

Natália Kotvasová, 7. A

zatvorili oči. Len čo som ich zatvorila, odrazu som bola na starcovom mieste. Odporučila by som túto knihu čitateľom, ktorí majú radi napínavé deje s detailnými opismi. Mne sa táto kniha veľmi páčila a presvedčila ma prečítať si aj iné diela od Hemingwaya. 😊

Recenziu spracovala:
Olívia Krumplíková, 7.A

Miriám Grausová, 5. A

Lukáš Hanus, 5. A

Naša tvorba

Na hodine tvorivého písania mali piatáci napísať, ako si predstavujú stretnutie so svojim obľúbeným pozitívnym rozprávkovým hrdinom na opustenom ostrove. Nech sa páči, tu je niekoľko ukážok.

Ja a Willy Wonka na opustenom ostrove – Mirka Grausová, 5. A

More ma vyplavilo na ostrov, ktorý mi bol neznámy. Keď som sa prebrala, pochopila som, že ten ostrov je opustený, čiže som tam sama. Rozrušilo ma to, tak som si sadla do piesku a premýšľala, čo so mnou ďalej bude. Bola som zúfalá. Náhle som si všimla, že sa za palmami niečo mihlo. A potom znova... a znova! Triasla som sa od strachu ako osika. Zistila som, že už tam nie som sama. Sadla som si do piesku a zatvorila oči. Asi pár sekúnd som len nehybne sedela v piesku. Keď som otvorila oči, oproti mne stál nejaký muž. Podával mi ruku, aby som sa postavila. Aj som sa ho chytila a postavila sa. Až potom som vlastne pochopila, kto to je. Najprv som v úžase neverila vlastným očiam. Ale potom mi doplo, že nespívam ani nespím. Bol to Wonka. Podal mi jeho výbornú čokoládu. Bola vynikajúca. „Karamel, jahody, kúsok obláčika... čože? Naozaj cítim chuť obláčika?!" Až keď som dojedla posledný kúsok čokolády, ozvala som sa: „Kde si sa tu vzal?" On len pokrčil plecami. Rozplakala som sa: „Asi tu skysnem na veky." On iba pokrútil hlavou, v okamihu luskol prstom a objavila sa neveľká lodička. Vyjavene som na ňu pozrela. „Kde sa tu vzala tá loď? Je pre mňa?" Wonka sa iba usmial a prikývol. S veľkou radosťou a vďakou som nastúpila na loďku a odplávala. Potom som ešte z loďky zavolala: „Rada som ťa spoznala a ďakujem!" Wonka mi iba odkýval naspäť...

Stretnutie na ostrove – Kristínka Kozárová, 5. D

Moja mama na mňa už nemá nervy. Preto ma poslala na Hawaj. Podľa mňa to je okej. Jediným problémom bolo to, že ma tam poslala na jachte. A preto som sa ju musela naučiť riadiť.

Lenže vlastne ja som na to nemala čas! Nastal deň, keď som mala odísť. Tak som sa pokúsila nezabiť sa. Všetko bolo fajn, začalo mi to dokonca aj ísť!

No potom mi na mobile píplu, že v mojej najobľúbenejšej hre je veľký výpredaj skinov postáv. Hneď som sa ponorila do hry. Zabudla som, že som sama a stroskotala som. Moja jachta sa úplne zničila a ja som bola na opustenom ostrove. Po chvíli som zistila, že nie som sama. Z kríkov sa zrazu vynoril.....

Zajac! V hlave aj nahlas som si povedala "OMG". Hneď som k nemu bežala a hneď sme sa skamarátili. Potom mi povedal, ako sa sem dostal. Vraj ho zase naháňal vlk a on to s behom prehnal. Potom som začula mamin hlas. Bol to len sen. Povedala, že by som už konečne mala vstávať. Bola som zmätená. No musela som už vstávať. „Čo? Je 07:30? Meškám!!!“

Na inej hodine tvorivého písania si piatáci prečítali úryvok kapitoly „Zápasnícka mucha Emil“ z knihy **Marty Hlušíkovej – Tak už dosť, Pampúch**. Úlohou piatokov bolo vymyslieť pokračovanie príbehu, v ktorom sa kamaráti Kubo (prezývaný Pipo) a Mišo ocitli pred otvoreným kanálom, Pipo do kanála padol a Mišo si myslel, že jeho kamarát zomrel. Ponúkame Vám príbeh z pera **Emky Fogašovej z 5. A**.

A... tu nado mnou stojí mama a púli na mňa oči. „Čo, čo?“ koktá mama až jej nie je rozumieť. „Kubo, Kubo... Kde je Kubo?!?“ So slzami v očiach na ňu zakričím: „Kubo je mŕtvy!!!!“ Mama sa zľakne a v okamihu začne vyťukávať číslo na záchranku. Zvolá: „Mišo, choď dovnútra, postaráme sa o to!“ Bežím do svojej izby a čupnem si v rohu. Rozplačem sa. „Kubo je predsa môj najlepší kamarát... prečo práve on?!“ hovorím si v duchu. Tu zrazu počujem, ako mi niečo šepká do ucha: „Mišo, čo sa deje?“ Pootočim sa a zašepkám: „Haló? Kde ste, kto ste?“

Cítim, ako ma niečo štekľí na ramene. Mucha. Mucha ale s... boxerkami na všetkých nohách?! Počkať... Zápasnícka mucha Emil!?“ vykríknem. „Áno, Mišo som to ja.“ odpovedá mucha Emil. „Ale ako?“ zrazu už nepremýšľam nad Kubom.

„To je jedno, no hovor chlapče, prečo plačeš?“ pýta sa ma a hodí na mňa podozrievavý pohľad.

A rozpovedal som mu to od začiatku do konca a od hlavy po päty. "Hm...," zamýšľa sa mucha Emil, „tak poďme sa von pozrieť na toho tvojho...“ „Pipo... " odpovedám. „Hor sa za Pipom!“ odpovedá mucha Emil.

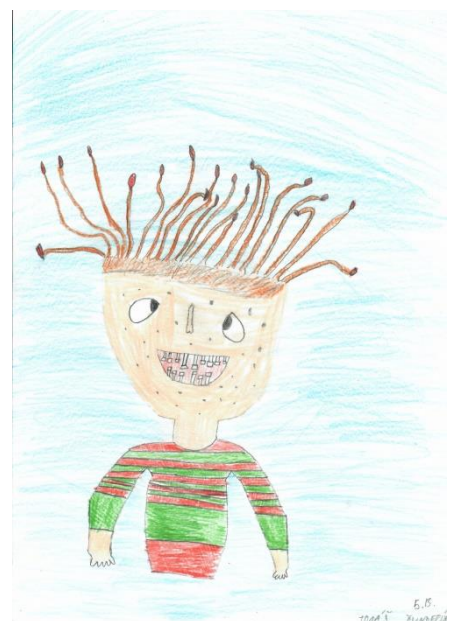
Keď sme prišli von, sanitka ani Kubo tam už neboli. Tak možno zajtra, pomyslím si a z tváre sa mi stratí úsmev. Mucha ma chytí za rameno a hovorí: „Neboj, to bude dobré!“ Na druhý deň ma mucha Emil ráno poštekľí na nose. „Mišo!“ pípne. „Čo jeee!“ zobudím sa.

„Je tu Ku - Pipo!“ „Čože!?“ vyskočím s postele a rozbehnem sa von na dvor. Kubo tam čaká a máva mi: „Mišoooo!“ „Tak rád ťa vidím!“ poviem a usmejem sa.

S Kubom... teda Pipom si dáme náš pozdrav. Päť, dlaň a ...

„Super!“ „Zapamätal som si to!“ žmurknem naňho a objímam ho.

Spolu s muchou, ktorú sme si nechali, sme sa celý deň hrali. Pipo so zlomenou nohou oddychoval a po dvoch týždňoch sa zotavil a všetko bolo tak ako predtým... až na to, že do nášho tímu pribudla zápasnícka mucha Emil.

Koniec dobrý, všetko dobrý

Marec je mesiac knihy. Prečítali ste v marci aspoň jednu knihu? Tie, čo máte doma, ste už prečítali všetky? Možno Vás zaujme nejaká kniha z knižnice. Možno z našej školskej, možno z petržalskej. Z knižnice v Oponiciach Vám nepožičajú žiadnu. To nevedí, Knižnica Petržalka má knihy pre každého. Určite si tam nejakú vyberiete. Radi Vám poradia. Sú veľmi milí. Nás zoznámili so ženami, ktoré zmenili svet.

Prajeme Vám príjemné čítanie!

Pripravila: 5. B

